

„Тата, ти си луд“, Вилијам Саројан

Тата - мој најбољи друг

Роман „Тата, ти си луд“ написао је Вилијам Саројан 1957. године. Књига прати живот једне породице коју чине тата, мама, син и ћерка. Иако деца живе само са мамом, они су у веома добрим односима са оцем. Празнике и распусте увек проводе са њим.

Књига почиње када отац сину поклања свој последњи роман у нади да ће дечак из њега научити и заволети вештину писања. Да би га боље подучавао и дао му идеје за писање, отац позива дечака да се пресели код њега на одређено време. Тада му живот постаје другачији од оног који је до тада водио и који воде његови вршњаци. Отац је био писац, маштовит и креативан, те је у сваком живом бићу и свакој ситуацији проналазио нешто позитивно, изводио поуку саткану у лепој мисли. Ако дечак мисли да је мржња осећање које се потискује и кога треба да се стиди, отац га разуверава речима: „Ако можеш да волиш, можеш и да мрзиш. Мржња је веома корисно осећање ако је човек разуме.“ Син и отац имају искрен однос и разговарају отворено о свакој дечаковој мисли, осећању, недоумици или бризи, а истовремено све то проживљавају кроз разне авантуре. Заједно су ишли у лов, риболов, путовали у очево родно место, а уједно водили дуге разговоре о жељама, плановима и сновима.

Отац је дечака научио да гледа на свет другачијим очима којима може да види да сваки предмет или живо биће, па чак и најмање, као бубе и шкољке на које не обраћамо пажњу, треба да ценимо и поштујемо јер они са разлогом постоје на овом свету. Отац цени дечака, уважава његово мишљење, договара се са њим око свега и стало му је до његових осећања. Таквим односом дечак добија самопоуздање јер се његово мишљење и идеје уважавају, те има свој став и не плаши се да каже шта мисли. На крају је признао оцу и да је одлучио да и сам напише роман и отац га је у томе подржао.

Део књиге који ми се највише допао је прича о прослави Божића. Цела породица је на окупу, отац је дошао у кућу где дечак и девојчица живе са мајком. Заједно су уживали у вечери коју је мајка спремила. Родитељи су разведени, али да би деца заиста уживала у празнику, они чине све да им то омогуће. Научила сам да одрасли могу и морају да поштују дечија осећања, нарочито кад су деца мала, и тако им помогну да преброде тешке дане у животу раздвојене породице.

Већ на почетку књиге приказана је атмосфера другачија од данашње - говори о искреном и блиском односу између оца и сина. То ми је пријало после толико књига које говоре о усамљености и отуђености, као на пример у роману „Аги и Ема“, који смо недавно читали за лектуру.

Иако су корице књиге „Тата, ти си луд“ сасвим обичне и нема много илустрација, па не делује баш интересантно на први поглед, писац је успео да ме увуче у све авантуре, измами осмех и наведе на размишљање. Књига би била занимљива и одраслима да се подсети детињства пуног ситних незгода, игре и тајни, али и да схвате да би и данашња деца волела да одрасли имају више времена за њих.

„Тата, ти си луд“, Вилијам Саројан

Сликовница

